Mizah

Yılbaşı değil, çöp tenekesi!

GÜLLER - DİKENLER

Görünür Kazalar

Mecidiyeköyünde yol kesen jandarmaların Ağır Cezada muhakemeleri devam ediyor. Şahitlerin ifadelerine bakılırsa cürüm hemen hemen sâbit olmuş gibidir. Bunlardan bilhassa onbaşı hoşuma gitti. İki nişanlıyı soyarlarken :

— Bana Karagümrüklü Ali derler!

demiş. Eskiden kabadayıların birer de lâkapları vardı. Bu zavallı da buna heves etmiş olacak.

İkinci Abdülhamit devrinde, bir kaldırım külhanbeyini bir suçtan dolayı Zaptiye Nazırı Şefik Paşanın huzuruna getirirler .Paşa sorar:

— Adın ne senin?

Külhanbey, omuzunu çarpıtır, kaşını kaldırır.

— Bana Cihanbeyendi Mehmet! derler.

Şefik Paşa duvardaki Osmanlı İmparatorluğu haritasına bakar .

— Dur öyleyse... der, ben de sana bir memleket beğendireyim!

Ve herifi kimseye zararı erişemiyecek bir yere sürer.

★ ★

Yol kesen jandarmalar karakola götürmek, hüviyet sormak bahanesiyle muhafazasına memur olduklarını soyar ve genç kızı sürükleyip götürmeğe çalışırlarken bekçi ile polis yetişmiş - işin garabetine bakınız - bu iki nişanlıyı jandarmadan kurtarmış.

Kimbilir bunlar hâdiseye nasıl kulp takacaklardır? Yalnız meselenin su götürmez bir tarafı var: Jandarmalar kaçmışlar.

— Neye kaçtınız? deseler ne cevap verecekler?

Nasrettin Hocanın bostan hikâyesi.

Çuvala zerzevatı doldurmuş. Üstüne gelen bostancıya:

— Sorma... demiş, bir rüzgâr, bir fırtına çıktı. Baktım ki uçacağım .Hemen lâhanalara, pırasalara yapıştım. Hepsi kökünden çıktı, elimde kaldı.

—Alâ.. Ya çuvala kim doldurdu?

— Orasını ben de anlıyamadım..

Ziyafet ve Lâdes

Eskişehir milletvekili Emin Sazak Karpiçte, evinde muvafık ,muhalif milletvekillerine ziyafetler vermiş. Bu havadisi veren gazetenin muhabiri ziyafette hazır bulunan bir C.H.P. liye bunun müstakil demokratların Halk Partisine iltihakına bir başlangıç olup olamıyacağını sormuş. O zat da şu cevabı vermiş:

— Ziyafet, Emin Sazak'ın bir müstakil demokratla tutuştuğu (Lâdes)' i kaybetmesinden dolayı verilmiştir.

C.H.P. li zat yanlış söylemiş. Buna (lâdes) demezler (bahis tutuşmak) derler. Lâdes büsbütün başkadır. Ekseriya sofrada tavuk yerken yapılır... Göğüs kemiği alınır, sofradakilerden birine uzatılır. Ondan sonra şu basmakalıp muhavere başlar:

— Lâdesim lâdes olsun mu?

— Olsun.

— Vermezsen yarın ahrette hakkım olsun mu?

— Olsun.

— Havada ne var?

— Bulut.

— Sen bunu unut.

Son cümlede göğüs kemiği kırılır. Ondan sonra bütün dava bu iki bahisçinin birbirlerinin elinden bir şey almamaları, yahut alırlarsa mutlaka «aklımda» sözü ile unutmadıklarını hatırlatmalarıdır.

Şu şekere zam meselesinde mademki hükûmet ettiği vaadi unutacaktı. Hiç olmazsa millet le bir lâdes tutuşsaydı unuttuğuna göre bir şey kazanırdık. Bundan sonra unutulma tehlikesi arzeden vaatlerde lâdesi ihmal etmemeli!

★ ★

Lâdesin, meşhur nüktedanlardan Manas Efendiye ait bir fıkrası vardır: Şehremini Mazhar Paşa Manas Efendiyi bir memuriyete tayin edeceğini söyler. Arası biraz geçer. Manas bir gün konağa gidip Mazhar Paşanın huzuruna çıkar. Mazhar Paşa :

— Manas Efendi! der. Aklımda!

Bir ay geçer... Yine bir şeyler yok.

Manas, tekrar Paşayı ziyarete gider:

— Aklımda Manas Efendi aklımda...

Manas sesini çıkarmaz. Fakat Paşanın: «Aklımda» demesine meydan vermeden :

— Lâdes! Paşa hazretleri... Diye feryadı basar.

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

YENİ BİR FIRKA MI?

Anayasanın tâdili bahsi bazı parlâmento muhitinde nedense telâşı mucip olmuş. Bilhassa müfritlerin bu cereyandan hiç memnun olmadıklarını gazeteler yaza yaza bitiremiyorlar. Geçenlerde Hilmi Uran Demokrat Partiden ayrılanların teşkil eyledikleri bir partiyi telmih ederek: «Bizden böyle ayrılmalar olmadı!» gibi bir beyanatta bulunmuştu. Nedense Demokrat Partinin C.H.P. den ayrıldığını unutmuş olacak! Şimdi bir de C.H.P. nin sinesinde bir müfritler grupu var. Yarın ,öbürgün (Müfrit Halk Partisi) nin idare heyetini ve programını gazetelerde okuyacağız galiba.

TEVEKKELİ DEĞİL!!

Birinin suratından düşen bin parça oluyor, öbürü neşe saçıyordu. Neşeli olan, sordu:

— Ne var yahu? Ne düşünüyorsun?

— Sorma birader! Yeni seneye giriyoruz, karıma münasip bir hediye alamadım gitti!

— Bir de bana soraydın kardeşim, ben gayet güzel bir akıl düşündüm. Elli kuruş verdim, elli tane gayet güzel nefis fotoğraf, komedi artistlerimizin en ileri gelenlerinden sekiz tanesinin resmini, ihtilâl koparan bir mücevher Faruk Nafizin nefis bir şiirini, şık giyinmenin usullerini, doktor hanımların künyelerini, Fahrettin Kerimin neşe reçetesini filân aldım..

— Alay mı ediyorsun?

— Yok yahu, elli kuruşa «SALON» un yılbaşı sayısını aldım, pek makbule geçti!

Sayı: 130 — Cilt 5. FİYATI 25 KUURUŞTUR 31 Aralık 1948

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

MİZAH

Kıymetli okuyucularına neşeli bir yeni yıl temenni eder.

Dua ve Senâ

HOŞ geldin! Ey ruhumun ruhu... Gözümün nuru... Gönlümün süruru yeni yıl.

Sana eskiler (Sâl-i-ferhunde fâl) derlerdi. Yenilerin açlıktan bir şey söyliyecek halleri yok.. Boyunlarını bükmüşler, ellerini kavuşturmuşlar; her şeyi senden bekliyorlar... Göreyim seni. Artık şu halecanlı kara günlere bir son ver...

Biz, seni beyaz mantona bürünerek karşılıyoruz. Fakat içimiş, emin ol ki koftur kof... Herkes iç çamaşırı diye paçavralara bürünüyor; evlerde od yok ocak yok; eğer titremesini bilmesek hep birden donacağız!

Kömürsüzlükten halimiz harap.

Sen yeni yılsın! Kendine 1948 gibi lânet ettirmek istemezsen eşref saati gözliyerek artık fırtınaya «mayna!» de... Zira senelerdenberi halka odun, kömür temin edemiyen müesseseler daima kabahati fırtınaya buluyorlar. Neticede biz yanıyoruz, yahut donuyoruz.

Önümüzde netameli aylar var. Hele bir eylûl ayı var ki bunun yedisi bizi öyle yedi bitirdi ki hâlâ belimizi doğrultamıyoruz. Bu gibi sayılı fırtınalar, âfetler senin takviminde artık görünmesin...

Bize bir güzel gün göstermezsen 1950 yi karşılarken hicivler saçan kalemimden çekeceğin var...

MİZAHÇI

C.H.P. — Hamdolsun, tehlikesizce onu da atlattık artık sıra bana geldi galiba?!

Allaha İsmarladık!..

Yazan : Refi' Cevad ULUNAY

Kervansarayın avlusunda bir hazırlıktır gidiyor. Kapının yan direkleri boyanıyor. Bu iki direğin üstünden bir kemer gibi kavislenen enli demirin üstüne kondurulmuş oymalı fenerin camları temizleniyor. Kaldırımlar tamir ediliyor. Has ahırlara giden taraftaki duvarların dökük sıvaları düzeltiliyor, nakışları yenileniyor. Pirinç halkalar parlatılıyor. Kâhyalar, uşaklar, iç oğlanları, seyisler sağa sola koşuşuyorlar.

Ne oluyor? Bu hay ve huyun sebebi ne?

Ne olacak? 1949, sarayına gelecek... On iki sütunlu divanhanedeki tahtına kurulacak.

Bütün bu hazırlıklar onun için... Bir tarafta kervansaray bandosu yeni marşın bestesini prova ediyor; diğer tarafta şairler kasidelerini inşada hazırlanıyorlar. (Çağlar şairimiz alınmasın!)

Kudûmiye için senenin en güzel kızları onun geçeceği yollara kar menekşeleri, edelveysler, sarılı morlu, kış lâleleri saçmak için boyunlarına sepetlerini asmışlar...

Dış avluda kızaklar boyanmış, gümüş nalları altın çivili küheylânlar çıngıraklarını sallırayak eşiniyorlar. Kayaklı muhafızlar mızraklarının ucuna taktıkları küçük flâmaları pırıldatarak bekliyorlar.

Bütün bu patırtının içinde omuzunda heybesi, koltuğunda ufacık hurcu, elinde yiyecek sepeti ile su destisi, ihtiyar bir adam duracak oturacak yer bulamıyarak her taraftan azarlanarak, her gelen geçenden itile kakıla dolaşıyor.

— Şöyle dur be babalık!

— Yoldan çekil be ihtiyar!..

— Kenara gel be moruk!..

Zavallı, cevap bile vermiyerek gözleri yaşlı, boynu bükük, ne yapacağını bilmiyor. Onun bu hali hüznüme dokundu. Hatırını almak istedim. Sokuldum...

— Merhaba.. bey baba, dedim.

Yüzüme hayretle baktı.

— Merhaba.. oğlum.

— Seyahate çıkıyorsunuz galiba... Size uğurlar olsun demeğe geldim.

İhtiyar içini çekti:

— Eksik olmayın... Siz bu hususta bir istisna teşkil ediyorsunuz. Baksanıza... bütün bu koşuşan hadem haşem on iki ay benim emrime münkad uşaklarımdı. Şimdi bana yapmadık hakaret bırakmıyorlar... Beni şimdi tanıdınız değil mi? Ben bundan on iki ay evvel zaman tahtına cülûs eden (1948) im!.. Şimdi artık çekiliyorum ve yerimi (1949) a bırakıyorum.

— Ne kadar değişmişsiniz!..

— Nasıl değişmiyeyim? Hemcinslerinizin üç yüz altmış bu kadar gündür bana yapmadıkları kalmadı; halbuki her haltı eden onlardır; kabahati bize bulurlar. Allahın bol bol verdiği rızkları idare edemezler, açlıktan nefesleri kokar... Kabahat bizdedir; baraj yapmazlar, su basar, uğursuzluk bizdedir. Hayatı ucuzlatacağız diye 7 eylûl kararları alırlar... Günah yine bizlerindir. Ekmek yapacak zahireleri yokken yiyeceklerini ihraç ederler, suçu bizim üstümüze yıkarlar. Allah bilir... Aralarından çıkıp gittiğime memnunum... Islah olur şeyler değil... Ne halleri varsa görsünler.

— Böyle söylemeyin... Bu kadar zaman beraberdik. Hiç olmazsa tatlı bir söy söyleyin...

— Tatlı bir söz mü? Hangi şekerle?.. O tatlı sözü halefimden bekleyin... Bizim işimiz bitti. Şimdi cici o... Biz tü kaka!..

— Öyle demeyin... Şu meseli unutmayın... Giden ağam, gelen paşam!

İhtiyar acı acı güldü:

— Bana kalırsa şu mesel size daha muvafıktır: Gelen gideni aratır!

İSTANBUL RADYOSU HÂLÂ NEŞRİYATA BAŞLİYAMADİ..

Halk — Başlar mısın, başlıyalım mı? Radyo evini taşlıyalım mı?!

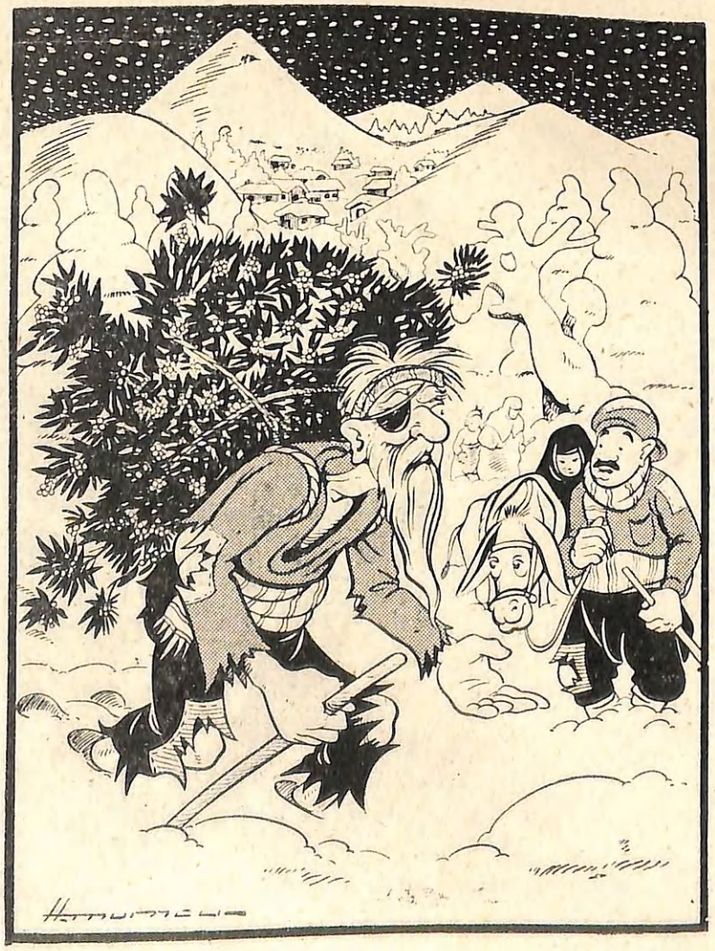

— Ağa, dağın tikenlerini yolmuş, nereye götürüyon?
— Şehre, bizim züppeler yılbaşı yapacaklar, bu mevsimde fesleğen olmadığı için bu tikenleri alıp takıyorlar!

Tek keramet

Sual sual üstüne

Bilsem erkân-ı zaman turfa mı turfanda mıdır
Hâb-ı gaflette midir hâlet-i nisyanda mıdır

Kara kış geldi bizim zümre-i sermâ-dîde
Mâh-ı nîsanda mıdır şehr-i hazîranda mıdır

Ne odun derdini dinler ne kömür illetini
Anlamaz halk-ı cihan handa mı külhanda mıdır

Gevşeyip sâye-i lûtfunda şofaj santralin
Düşünür sâde Yemen kahvesi fincanda mıdır

Ayak atmak ne gezer göz bile atmaz sokağa
Yatalak hasta mı, miskin mi amel-manda mıdır

Bunların hâline baktıkça abestir sormak
Halkımız şimdi huzûr içre mi buhranda mıdır

Keçe hâlinde serer gönlünü Sâlih Keçeci
Yine devletli Bayar ülkede seyranda mıdır

Feyzalır nesl-i edeb hazret-i Yahyâdan Ozan
Sorarım nûr ü ziyâ mumda mı şamdanda mıdır

AKILLI OZAN

Yılbaşı Gecesinde...

Ben de, şöyle bir dolaşayım dedim. Otobüs durağına geldim. Hafif bir kar yağıyordu. Ben kardan adam haline geldim ama, bermutat otobüs gelmedi. Besbelli otobüsleri Bayboranın tamimleri dahi intizama sokamadı. Mecbur oldum, bir taksiye binip Galatasaraya çıktım. Saat elli kuruş yazmıştı. İki buçuk lira verdim; üzerini iade etsin diye beklerken; baktım, şoför melûl mahzun «Daha yok mu?» gibilerden yüzüme gözlerini dikmiş... «Anlaşılan Altıncı Şubenin tamiminden haberi yok» dedim ve gürültü çıkarmamak için yolu tutturdum. Niyetim Konak Oteline gitmekti. Yemek yemek için.. Lâkin ne mümkün? Bizlere mukadder olan sadece şey yemek! Meğer evvelden elli lira hava parası, yahut yer kirası vermek lâzımmış! Binbir rica ile bir yer buldum. Bir koç lokma bir şey yedim. Hesap pusulası bir geliş geldi ki, maazallah! Anlaşılan Konak Lokantası Belediye hudutları dışında.. Çünkü Belediyenin tamimi vardı .Malûm ya... Yılbaşı dolayısiyle tarifelere zam yapılmıyacaktı. Gece yarısını geçerek vapura yetiştim. Kadıköyüne geçiyorum. Vapur iskeleye geldi, yanaştı ama, çımacı yok. Derken, uykulu bir adam geldi, atılan halatı aldı. İskeleye fırladık. Fırladık ama, İskeleden çıkacak kapı yok! Her taraf parmaklık. Neyse, mahut çımacı geldi, Allah razı olsun, kapıyı açtı .Yolcuların biletlerini de topladı. Memur? Lâtife etmeyin canım; o saatte memurun lâfı mı olur? Denizyolları istediği kadar tamim üstüne tamim yollasın!

Hülâsa bir eğlendik, bir eğlendik ki sormayın! Yeni seneye hiç sinirlenmeden, gayet neşeli, rahat ,masrafsız bir gece geçirerek girdik. Darısı düşman başına.

GÜVEMLİ

TÜYLÜ ŞAPKALAR MODASINDA :

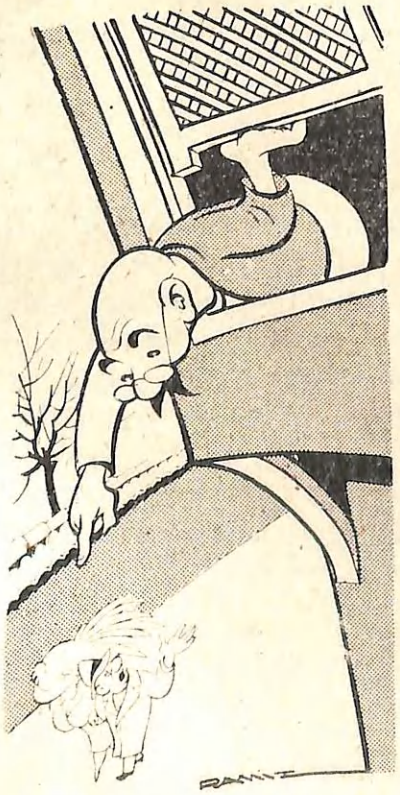

— **Komşu, kmoşu.. Hindiyi kaça aldın?**

— **Kendine gel yahu, o hindi değil, benim karım!**

— *Gız Fadime, haberin var mı? Şeherlerdekiler bu gece, «Ocağa giriyoruz» diye gumar oynıyacaklar, sarhoş olacaklarmış.*

— *Sen otur oturduğun yerde, onlar mayası bozuklardır!*

— *Her taraf don emme pınar yine akıyor..*
— *Allaha şükür olsun, yoksa katıksız kalacaktık!*

Erkek — Şu geçen kız bir yıldıza benzemiyor mu kuzum?
Kadın — Evet, bir kutup yıldızına!

Bir Damla :

Malûmu Ilâm

DAVET

Oğlumuz Ahmet Üşümez'le kızımız Ayşe Donmaz'ın bilâhare kuracakları yuvalarına yarım ton kok kömürü verilmek üzere Kömür Tevzi Müessesesinde bir sıra bekleme töreni yapılacağından bu mesut günde sizlerin de bulunmanızı candan temenni ederiz.

Bütçe Komisyonu pek yerinde bir teklif yapıyor:

Ticaret Vekâletini kaldırıp, onun işlerini Ekonomi Bakanlığına devredelim. Yalnız bu arada Ekonomi Bakanlığının adı da «Millî Ekonomi Bakanlığı» olacak.

İşlerin birinciden alınıp ikinciye devrini anladık. Ama adını değiştirip «Millî Bakanlık» demeğe ne hacet ?

Fakat durun.. Galiba hakları var :

Ekonomimizin, ancak Ticaret Bakanlığının lâğvından sonra kendisine geleceği ,bundan veciz ifade edilebilir miydi?

B. F. — (Tan)

EMANET

Bir iş dolayısiyle Amerikaya gideceğim. Karımı ayda 2000 lira gelirli bir baya emanet etmek istiyorum. İsteklilerin Maçkada Yaldız sokağında bilâ numaralı haneye müracaatları.

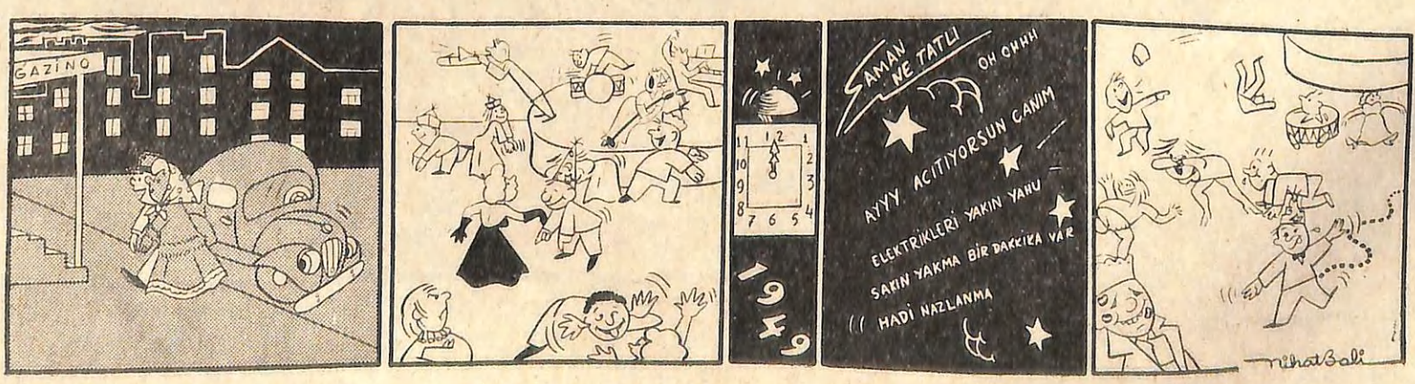

49 senesinin nasıl geçeceği bilinmiyor, fakat ilk birinci dakikası böyle saadetle geçecektir!

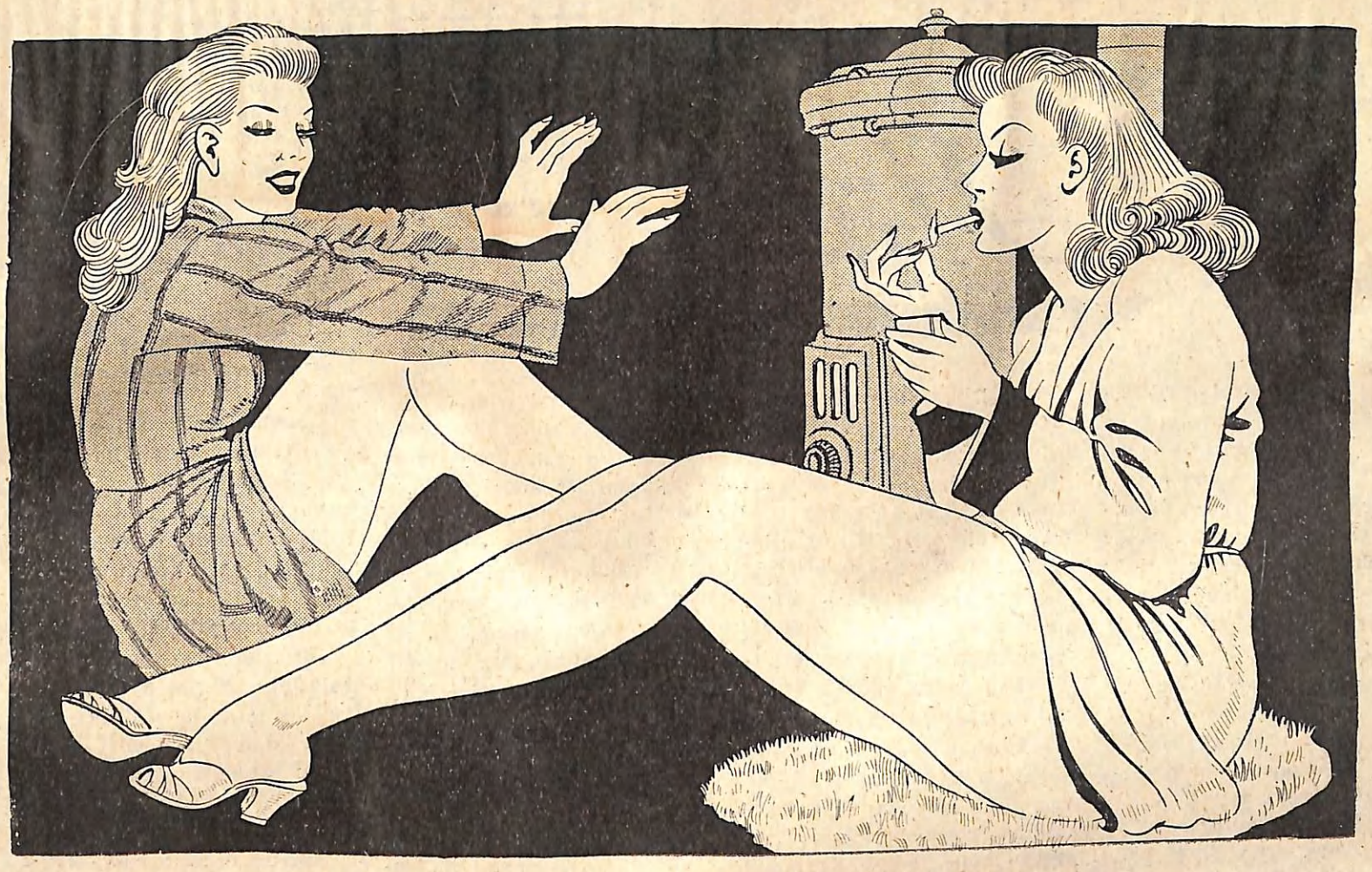

— *Kocan sana hiç işlerinden bahseder mi?*
— *Elbise, pabuç filân istediğim zaman eder!*

KÜÇÜK İLÂNLAR

★ **İstanbul Belediyesinden:**

Yılbaşı gecesi için Belediyemizce gazinolarda tatbik edilmek üzere bir tarife hazırlanmıştır. Masa parası diye kendilerinden adam başına elli lira alınanlara gazinolardan birer bardak su ikram edilmesine karar verilmiştir.

★ **Ankara Radyosundan :**

Senelik tahsisatı altmış bin kuruş olan bir kütüphane memuru alınacaktır. Fransızca, İngilizce, Almanca bilmesi şarttır. Rusça, Çince ve Arapça bilenler tercih olunur. İstekliler arasında yapılacak imtihanın şartlarını öğrenmek istiyenlerin on ikişer adet fotoğraf, hal tercümeleri, tahsil vesikaları, nüfus hüviyet cüzdanlarının tasdikli sureti, ikamet tezkeresi, kömür vesikası, hüsnühal kâğıdı, evlenme cüzdanı, tahsil vesikaları, eski pasolar, varsa sarı kart, havagazi makbuzu ,parti sicil numarası, çay fişi, basma, kahve fişi ve bir haftalık erzak ile idaremize müracaatları.

Not: Palto veya pardösü bulundurulması mecbûrî değildir.

★ **E.T.T. İdaresinden:**

Ring servisi yapan otobüslerimiz yağmur ve kar yüzünden yollarda kalmaktadır. Ellerinde fazla öküz ve manda bulunanların, işbu otobüsleri çekmek üzere şehrin muhtelif yerlerinde kurulacak olan imdat istasyonlarına müracaatları.

— *Kış kıyamet köyü bastı, bir aydır telgraf bile gelmiyor.*
— *Nasıl gelsin, bütün yollar karla gapandı! Biz bile zor gidiyoruz!*

Hikâye

Papara

Yazan
VİRGÜL

Aramızda âdet olmuştu: Bizim Ali Çerçöp'e ne vakit rastlasak: «E, pilâv-zerdeyi ne zaman yiyoruz?» diye sorardık.

Geçen gün de ayni suali sordum. Fakat bu sefer yüzünde tebessüm yerine teessür belirdi:

— «Bırak Allahın aşkına!» dedi. «Artık ne pilâv var, ne zerde!»

— «Lâpa mı var?» diye sordum .

— «Hayır,» dedi, «Papara!»

— «Hayır ola? Ne oldu?»

Ne olduğunu anlattı:

— «Sevgilimi bilirsin. (Tanırsın) demiyorum, çünkü kendisini görmedin. Sadece adını bilirsin. Tadını da yalnız ben bilirim. Fakat sonu öyle acı oldu ki, sorma.

«Üç senedir tanışırız ve cuma, pazar, cumartesi, pazartesi demez, sinemaya, tiyatroya, gazinoya, dansinge taşınırız. Hoş kızdır; boş kız da değildir. Sonra bende kalb vardır .Kalb olunca ne olur, bilirsin: İnsanın başına belâ olur.

«Bizimki de öyle oldu. Nihayet kalbimi teskin için karar verdim: Nermin'le evlenecektim. Fakat insan her haltı tek başına eder de evlenme işini yapamaz: İllâ iki kişi olacak. Onun için, ben de evlenmeye karar verince kararımı, tabii, sevgilime açmaya mecbur kaldım.

«— Git annemden iste, dedi ve evlerinin adresini verdi.

«Nermin eski ve iyi bir ailenin kızıdır. Üç senedir görüştüğümüz halde evlerinin içini-dışını değil, adresini bile bilmediğime göre, bunu senin de anlaman gerek. Malûm ya, asrî gençler sevgililerinin anasiyle, babasiyle ossaat içli-dışlı, senli-benli oluyorlar. Biz öyle değildik... Keşke öyle olsaymışız!

«Neyse uzatmıyayım. Ertesi gün ver elini Küçük Çamlıca, dedim, Nermin'i istemeye gittim. Yağmurlu, soğuk bir gündü. Fakat, aşk uğruna insan nelere katlanmaz! Bu uğurda boğulanlar bile vardır, ben biraz ıslanmışım, ne çıkar! Fakat arkasından çapanoğlu çıkacağını bilsem gitmezdim ya!

«Kapıyı çaldım, bekledim. Nihayet açıldı. Karşımda Nermin'i görünce hemen boynuna sarıldım. O bir çığlık attı:

«— İmdat! Yabancı bir adam boynuma sarıldı! Anne! Çabuk gel! diye haykırıyordu. Anlamıştım: Beni hiç tanımadığını zannettirmek istiyordu. Öyle ya ,benimle üç senedir aşna-fişne ettiğini annesine nasıl söyliyebilirdi! Bendeki de aptallık! Büyük bir pot kırmıştım ama, bereket versin ki tamiri kolaydı.

«Annesi gelince: — Affedersiniz, dedim, burada eskiden benim teyzem otururdu. Yirmi senedir İstanbuldan uzaktaydım. Bugün teyzemi aramaya geldim. Kapıyı açan kerimenizi teyzemin kızına benzettim de...

«Nermin'in annesi anlayışlı bir kadınmış:

«— Böyle yanlışlıklar olur, oğlum ,dedi. Hayatta her kes hata yapar. Zararı yok...

«Oradan, buradan konuştuk. Nihayet ben sözü döndürdüm, dolaştırdım, benim meseleye getirdim .Zaten Nermin ortadan kaybolmuş, beni annesiyle baş başa bırakmıştı. Kapıdaki yanlışlık hâdisesi bana, mevzuu açmak hususunda yardım etti :

«— Dünyada yalnız teyzem vardı. Buradan gittiğine göre, demek ki öbür dünyaya göç etmiş. Kızınızı teyzemin kızına benzettim. Eğer müsaade buyurursanız kendisinin desti izdivacını talep eder...

«Hasılı, öyle bir dil kullandım ki kadın razı oldu. Çünkü teyzem öldüğüne göre ev şimdi benim oluyordu. İçindeki kiracıların sokağa atılmaması da ancak kızlarını bana vermeleriyle mümkündü.

«Söz kesildi, ertesi gün öğleden sonra daha kat'i şekilde görüşmek üzere ayrıldım.

«Fakat ertesi gün sabahtan, yazıhanemde otururken birdenbire kapı açılıp içeri Nermin girmez mi!

«— Teessüf ederim sana! diye başlayıp gürledi, sonra boşandı.

— Ne oldu? diye soruyor, fakat meseleyi anlatacak bir cevap alamıyordum. Sade: Yazıklar olsun sana! diyordu .Ben üç sene seni bekliyeyim... bütün taliplerimi reddedeyim... Sen kalk...

«Sözünün arkasını getiremiyor, hıçkırıklarla boğuluyordu.

« En nihayet: Ne oldu, Nermin? dedim. Söylesene: Neye canın sıkıldı: Seni dün annenden istedim ya...

«O zaman haykırdı: — Kimi istedin? Beni mi?

«— Seni ya?

«— Hadi oradan yalancı! Karşına kim çıkarsa ona âşık oluyorsun! Bakalım Şermin'den sonra...

«Hayretle sözünü kestim:

«— Şermin de kim?

«— Kim olacak! Kız kardeşim!

«Mesele şimdi anlaşılmıştı: Demek ki ben, o gün Nermin diye Şermin'in boynuna sarılmışım ve annesinden de onu istemiştim! Nermin, izah etmemi beklemeden ve benim afalladığım andan istifade ederek, kapıyı vurmuş gitmişti.

«Ben durur muyum! Hemen kalktım, ver elni Küçük Çamlıca, dedim ve bu sefer evin büyük kızını istemeye gittim. Valde hanım karşıma çıkınca derhal: — Affedersiniz, dedim. Ben Şermini istemiyorum...

«Bunun üzerine kadın öfkelendi :

«— İstemiyor musun? Peki dün aklın nerdeydi! Benim kızım oyuncak mı? Madem bu kadar döneksin... Benim sana verilecek kızım yok!

«Derhal: — Var! diye atıldım.

«Fakat o, devam etmeme imkân vermedi: — Yok! diye haykırdı. Yok! Defol buradan yoksa şimdi seni...

«Baktım' ki aşk uğruna bu sefer adamakıllı ıslanacağım, dümeni kırdım. Ertesi gün kadına mektup yazıp meseleyi bütün tafsilâtiyle anlatmak istiyordum.»

Arkadaşım sustu: ,

— «Yazmadın mı?» diye sordum.

— «Yazdım,» dedi. «Fakat mektup geri geldi. Evden çıkmışlar .Her halde benim kendilerini evden atmamdan korkmuşlar da daha evvel davranmış olacaklar!»

ECNEBİ NÜKTELERİ

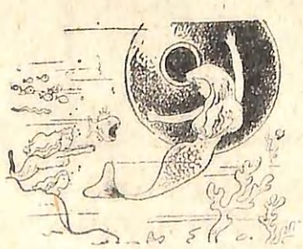

EV BUHRANINDA
Gel, bak boş bir yer buldum!

Yılbaşı hediyesi !

Ressam — Güzel mi olsun, yoksa benzesin mi?

Sarhoş — Ver iki konyak daha !

Çömezin Röportajları:

130

1949 da Neler Olacak?

Çizen: RAMİZ

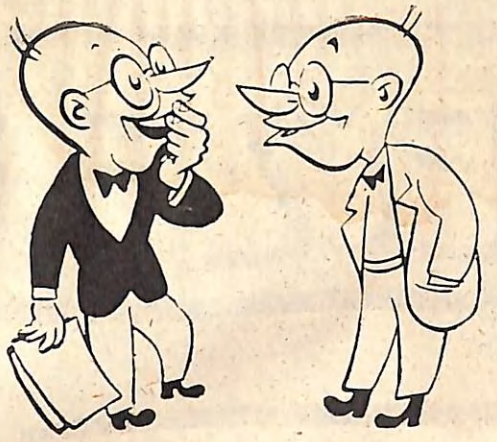

— 1949 da sen ne yapacaksın?

— Her kapıyı çaldıktan sonra Çömezlikte karar kılacağım!

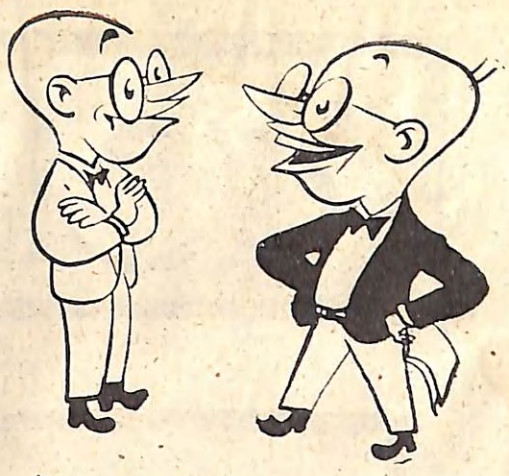

— İktisat sahasında neler olacak?

— Ahali top atacak, tüccar bayram edecek !

— Demokratlar ne yapacak?

— Temcit pilâvına kaşık atacaklar!

— Halk Partisinde neler olacak?

— Müfritlerle ifritler bir bardak suda fırtına çıkarıp peynir gemisini yürütecekler !

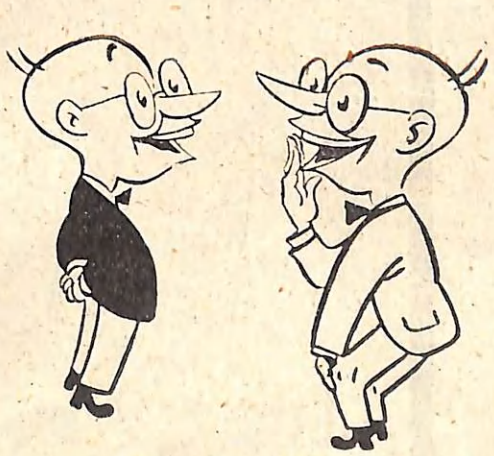

— Spor sahasında ne olacak?

— Karaborsa oyunları devam edecek!

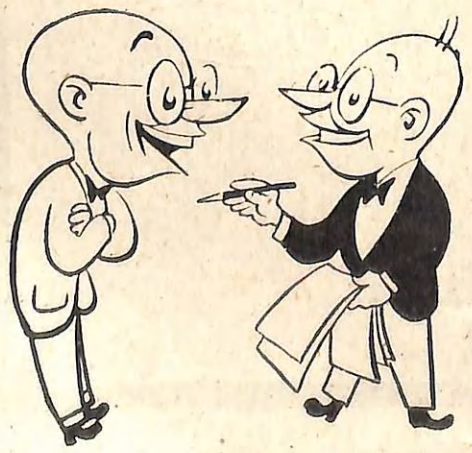

— İmar sahasında neler olacak?

— Üniversite inşaatına bir tuğla daha ilâve edilecek!

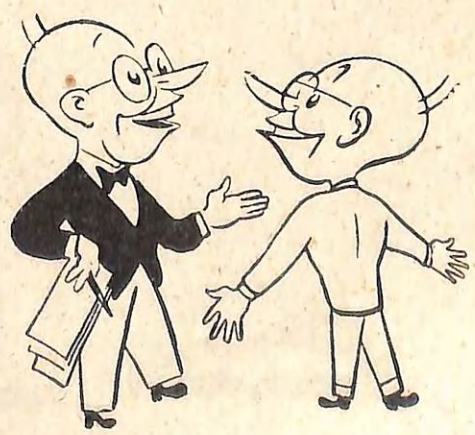

— Basın hayatında neler olacak?

— Her adam için bir gazete veya mecmua çıkmaya başlıyacak!

— Tiyatro âleminde neler olacak?

— Piyes bulunamadığı için dram sahnesinde fareler cirit oynıyacaklar!

TOMBUL TEYZE

TOMBUL TEYZE YILBAŞI EĞLENCELERİNDE :

Tombul Teyze — Bey, balonunu pek kaldırma, herkes ona bakıyor!

T. T. Postası

N. Ç., İzmir:

S — Nasıl tavuk konarsa her gün ayni kümese
Tanrı itiyat vermiş bu dünyada herkese..
Üzmemek istiyorsan hem bizi, hem kendini
Aman Teyzem, ne olur, sakın girme kafese!

Saygılarımla...

C — Kulak verdim İzmirden gelen o tatlı sese:
Benziyor gıdıklayan, okşayan bir nefese..
Birimizin girmesi esasen mukadderdir.
Bana lâyık değilse siz buyurun kafese!

Sevgilerimle...

FIKRALAR

FESTİVAL

Evde, geçen haftaki «Caz Festivali»nden bahsediliyordu. Çocuk sordu :

— Baba! Festival diye neye derler?

Adam anlatmaya çalıştı:

— Gürültülü, patırtılı eğlencelere derler, oğlum

Çocuk anlamıştı. Muzaffer bir tavırla haykırdı:

— Hani sonunda Meclise meb'us seçiliyor :O eğlencelere festival derler, değil mi?

GELİR — GİDER

Müşterek bir dostlarının ölümüne acıyorlardı.

Birisi :

— Demek karısına, çocuklarına hiç bir şey bırakamamış ha? diye sordu.

Nazmi Acar cevap verdi:

— Nasıl bıraksın! Evvelâ servet yapayım derken sıhhatini mahvetti. Sonra sıhhatimi kazanayım derken servetini kaybetti!

ESKİYE RAĞBET...

Hamiyet Yüceses, hizmetçisinin kulağını büküyordu:

—Şu vazoyu görüyor musun, Fatma? Tam beş yüz seneliktir. Dikkat et, sakın kırma!

Fatma başını kaldırdı:

— Merak etmeyin, hanımefendi: Sanki yeniymiş gibi dikkat ederim...

NEREDEN !

Gazetede yanlışlıkla onun öldüğü ilân edilmişti. Bunu okuyunca hemen telefonu açtı, Doğan Nadiyi buldu:

— Yahu! dedi. Okudun mu? Sizin gazete benim öldüğümü yazıyor!

Doğan elindeki ahizeyi sıkı sıkı tutarak:

— Ya! dedi. okudum. Şimdi sen nereden telefon ediyorsun?

TAKVİM

Rıza Tevfik ,bir konferansında konuşmuş, konuşmuş, konuşmuş, nihayet susmaya karar vermişti.

— Bayanlar, baylar! dedi. Affedersiniz: Belki biraz fazla uzattım. Fakat, kusura bakmayın: Yanımda saatim yok.

Dinleyiciler arasından Mustafa Nihat Özön seslendi :

— Evet ama, arkanızda takvim var!

BENZERLİK

Sabah Fotografhanesi sahibi İsmail İnsel, bir arkadaşına:

— Seni gördüğüm zaman Fikreti hatırlıyorum, diyordu.

— Allah Allah! Fikret bana benzemez ki!

— Benzer! Onun da bana yüz lira borcu var!

HANİ YA O GÜNLER!

Kadın, kocasının getirdiği yılbaşı hediyesinden dolayı çok memnun olmuştu.

— O kadar sevindirdin ki beni, kocacığım! diyordu. Kendimi kanatlanmış hissediyorum.

Adam sevinçle yerinden fırladı :

— Ah! karıcığım! Şu kanatların bir harekete gelse de...

HEDİYE

Mütercim, Vahdet Gültekin, evlenirken, Zahir Güvemli bir tablosunu hediye edeceğini vaadetmişti. Aradan altı ay geçti, tablodan ses-sada çıkmadı.

Vahdet Gültekin nihayet bir gün bunu hatırlatınca Zahir Güvemli:

— Merak etme, kardeşim, dedi. Tablo çerçevecide. Ne zaman olsa alır veririm. Onu artık kendi malın bil.

Vahdet Gültekin:

— Evet, dedi. Zaten ben de tamamen benim biliyorum, hattâ istersen sana hediye edeyim!. de sen al!

ÂKIBET

Nedim Akçaer'le, bir arkadaşı, Saray sinemasındaki konserde konuşuyorlardı :

— Beethoven'in Altıncı Senfonisi nasıl biter, bilir misin?

— Bilirim: Bizim evde kavgayla!

EMİR

Şair Halit Fahri Ozansoy, «Parmaksız Salih» piyesini seyrederken, kumarda avuç avuç para kaybedildiğini görünce, nereden hatırladıysa, acıklı acıklı dert yanmağa başladı:

— Yıllar var ki et ve meyva yemedim .

Sordular:

— Yok canım? Doktor mu menetti?

— Hayır, azizim. Bizim gibilere meyva yemeyi manavlar, et yemeyi de kasaplar meneder!

SİYASETİN TARİFİ

Dört kişi bir araya gelince ne konuşulur? Tabii siyaset! O gün öyle oldu. Bu arada siyasetin tarifine geçildi. En son sözü Dr. Feyzullah Doğruer söyledi:

— Bence siyaset bizim mesleğin tam zıddıdır: Mevhum âraz görüp yanlış bir teşhis koymak ve tedaviyi ona göre yapmak.

Bunun sonunda elde edilecek ölüm sükûnetini de sulh ve sükûn sanmak!

Sayı: 130

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMIZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet matbaası - İstanbul

Mizah

YILBAŞI BALOSUNDA :
— Tanımadınız değil mi?!